

1. Мій сину, якщо поручився ти за свого ближнього, дав руку свою за чужого,
2. ти попався до пастки з-за слів своїх уст, схоплений ти із-за слів своїх уст!
3. Учини тоді це, сину мій, та рятуйсь, бо впав ти до рук свого ближнього: іди, впади в порох, і на ближніх своїх напірай,
4. не дай сну своїм очам, і дрімання повікам своїм,
5. рятуйся, як серна, з руки, і як птах із руки птахолова!
6. Іди до мурашки, лінюху, поглянь на дороги її й помудрій:
7. нема в неї володаря, ані урядника, ані правителя;
8. вона заготовлює літом свій хліб, збирає в жнива свою їжу.
9. Аж доки, лінюху, ти будеш вилежуватись, коли ти зо сну свого встанеш?
10. Ще трохи поспати, подрімати ще трохи, руки трохи зложити, щоб полежати,
11. і прийде, немов волоцюга, твоя незаможність, і злидні твої, як озброєний муж!...

12. Людина нікчемна, чоловік злочинний, він ходить з лукавими устами,
13. він моргає очима своїми, шургає своїми ногами, знаки подає пальцями своїми,
14. в його серці лукавство виорює зло кожночасно, сварки розсіває,
15. тому нагло приходить погибіль його, буде раптом побитий і ліку нема!
16. Оцих шість ненавидить Господь, а ці сім то гидота душі Його:
17. очі пишні, брехливий язик, і руки, що кров неповинну ллють,
18. серце, що плекає злочинні думки, ноги, що сквапно біжать на лихе,
19. свідок брехливий, що брехні роздмухує, і хто розсіває сварки між братів!
20. Стережи, сину мій, заповідь батька свого, і не відкидай науки матері своєї!
21. Прив'яжи їх на серці своєму назавжди, повісь їх на шиї своїй!
22. Вона буде провадити тебе у ході, стерегтиме тебе, коли будеш лежати, а пробудишся мовити буде до тебе!
23. Бо заповідь Божа світильник, а наука то світло, дорога ж життя то навчальні

картання,

24. щоб тебе стерегти від злосливої жінки, від облесливого язика чужинки.

25. Не жадай її вроди у серці своїм, і тебе хай не візьме своїми повіками,

26. бо вартість розпусної жінки то боханець хліба, а жінка заміжня вловлює душу цінну...

27. Чи візьме людина огонь на лоно своє, і одіж її не згорить?

28. Чи буде людина ходити по вугіллю розпаленому, і не попаляться ноги її?

29. Так і той, хто вчащає до жінки свого ближнього: не буде некараним кожен, хто доторкнеться до неї!

30. Не погорджують злодієм, якщо він украде, щоб рятувати життя своє, коли він голодує,

31. та як буде він знайдений, всемеро він відшкодує, віддасть все майно свого дому!

32. Хто чинить перелюб, не має той розуму, він знищує душу свою,

33. побої та сором він знайде, а ганьба його не зітреться,

34. бо заздрощі лютість мужчини, і не змилюється він у день помсти:

35. він не зверне уваги на жоден твій викуп, і не схоче, коли ти гостинця прибільшиш!